

РЕШЕНИЕ

№ 6924

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 26.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **6980** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 87 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Р. Д. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Република България, гражданка на И., чрез своята майка К. Н. Ф. като нейн законен представител против Решение № 10953/30.05.2017 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ при МС/, с което и е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен режим.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, постановено в противоречие с административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Правят се възражения, че административният орган не е обсъдил посочените от жалбоподателката факти и причините, поради които изпитва основателен страх да се завърне в И.. Счита, че бежанската и история сочи, че същата попада в хипотезата на чл. 8 от ЗУБ, както и в хипотезата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Навежда доводи за повърхностно провеждане на административната процедура, което би поставило живота и сигурността и в заплаха. Жалбоподателката моли съда да отмени оспореното решение и да укаже на административния орган да постанови решение, с което да й се

предостави бежански или хуманитарен статут.

В съдебно заседание, жалбоподателката редовно уведомена, не се явява. Представява се от адвокат С. Н., САК. Поддържа жалбата, като по същество моли съда да отмени решението на Председателя на ДАБ при МС, като върне преписката със задължителни указания за предоставяне на статут

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в с. з. се представява от юрк. Х. П., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, изпраща представител, който счита жалбата за неоснователна.

Явява се преводач от езика арабски език – Д. Т..

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с подадена молба за предоставяне на статут с вх. № 347/13.02.2017 г. до ДАБ - МС, подадена от малолетната Р. Д. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Република България, гражданка на И., чрез своята майка К. Н. Ф. като нейн законен представител. С подадената молба тя е поискала предоставяне на международна закрила от Република България.

С К. Н. Ф. е проведено интервю, в което тя мотивира молбата за закрила на своята дъщеря, с проблемите на нейния баща. Посочва, че докато били в И. някой ѝ се обадил по телефона да дойде в магазина на съпруга ѝ, защото някой го бил ударил с приклад на автомат по главата. Малко по-късно те напуснали И.. Чуждата гражданка посочва, че след като съпругът ѝ имал проблеми в И., родената им в България дъщеря също можела да има проблеми ако семейството реши да се завърне.

На територията на Република България, жалбоподателката е придружена от своите родители, които са подали отделни молби за международна закрила, за което по информация от процесуалния представител на ДАБ при МС има образувани отделни производства за предоставяне на закрила. По отношение на бащата на жалбоподателката е представено Решение № 9989 от 27.07.2017 г. по административно дело № 4211/2017 г. по описа на ВАС, с което оставено в сила решение по административно дело № 10887/2016 г. по описа на АССГ, с което е потвърдено Решение № 7563 от 31.08.2016 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е постановен отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. По отношение на майката на жалбоподателката е представено Решение № 1730 от 10.03.2020 г. по административно дело № 811/2020 г. по описа на АССГ, с което е потвърдено Решение № 2-ОК от 09.01.2020 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е постановен отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Видно от административната преписка с майката на жалбоподателката е проведено интервю с рег. № УП19565/13.02.2017 г. Заявява, че причината, поради която е напуснала страната по произход е заради проблемите на съпруга и, свързани с магазина му за мобилни телефони. Уточнява, че при възникнал спор с клиент, съпругът и бил наранен в областта на главата. Прибрал се у дома им, при което решили да избягат, тъй като бил заплашен със смърт. Така напуснали И.. Допълва, че тяхната цел е била да получат закрила от Република България, като се установят, като "иска да отиде в друга държава", тъй като е диабетик с един бъбрек и се нуждае от трансплантация.

Приложено е становище без възражение по чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС. Представено е становище с рег. № УП19565/31.03.2017 г. да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Изготвена е справка вх. № МД-1520 от 19.12.2016 г. на дирекция "Международна дейност", ДАБ при МС относно актуалното положение и възможностите за вътрешно разселване в Ислямска република И.. Постановено е Решение № 10953/30.05.2017 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на Р. Д. А. е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, поради липса на предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Изложени са мотиви, че молбата е неоснователна, заявените факти и обстоятелства, обуславящи желанието за получаване на международна закрила не попадат в предметния обхват на ЗУБ.

Административният орган приема, че спрямо Р. Д. А. не се установява визираното в ЗУБ преследване, релевантно за предоставяне на бежански статут. Решаващият орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като молителката не е била принудена да напусне държавата си по произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в законоустановения 14-дневен срок, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, от адресата на акта. Разгледана по своето същество, жалбата е неоснователна.

Контролът за законосъобразност на административния акт на основанията по чл. 146 от АПК, включва проверка за компетентност на органа, издал административния акт, спазване на формата и процесуалните правила, съответствие с материалния закон и целта на закона.

Решение № 10953/30.05.2017 г. е издадено от компетентен административен орган по смисъла на ЗУБ – Председателят на ДАБ при МС. Процедурата по издаване на акта е спазена, решението е издадено в предвидената в закона писмена форма, изложени са мотиви от фактическа и правна страна, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон. Изложените факти и обстоятелства, въз основа, на които се претендира получаване на бежански статут и/или хуманитарен статут са обсъдени в оспореното решение, и са приети като основания извън предмета на ЗУБ, обосноваващи явната неоснователност на молбата за международна закрила.

Не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, защото относимите факти и обстоятелства са изяснени, проведено е интервю с молителката, проверени са основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, които не се съдържат в обясненията на страната. Предметът на ЗУБ, съгласно чл. 1, ал. 1 е: предоставянето на международна закрила на чужденци на територията на Република България. Такава закрила се предоставя на чужденци, които поради основателни опасения от преследване, не могат да се върнат в държавата си по произход, или са изложени на реална опасност от тежки посегателства. Жалбоподателката не твърди, че по отношение на нея са налице основателни опасения от преследване в държавата по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. От протокола от проведеното интервю не се установява спрямо жалбоподателката да е упражнявано насилие, същата уточнява, че спрямо баща ѝ е имало упражнено насилие, поради възникнал спор за сим карта на мобилен телефон. Тези твърдения не водят до обосноваван извод, че за нея съществува риск за

живота или свободата и в държавата по произход – И..

Същевременно, административният орган приема, че общата обстановка в Ислямска република И. макар да има отделни райони под контрола на терористични групировки, в страната не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт. Установено е, че Иракски К. е център за прием на вътрешно разселени лица. Това става ясно и от представената от административния орган по делото справка за актуалното положение в Ислямска република И..

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец се предоставя на лице, което основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ: "преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост". В настоящия случай, от проведеното интервю с нейната майка се установява, че жалбоподателката не е имала проблеми с официалните власти в страната по произход, не е била арестувана, не е осъждана, не е членувала в политическа партия, не се интересува от политика, върху нея не е оказвано насилие от официалните власти в И.. По така изложените съображения и представени писмени доказателства, правилен и законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец.

Не са налице и предпоставките по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл. 9 от ЗУБ, такъв статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки заплахи срещу живота или личността му, като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

В случая не е налице никоя от тези хипотези на цитираната правна норма. При разглеждането на този въпрос, Съдът съобрази Решение на С. от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл. 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО относно минимални стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила като изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителката, обхващащо една по - обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Освен това, тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт", какъвто в случая не се установи. Съгласно посоченото решение на Съюза, чл. 15, буква в) от Директивата във вр. с чл. 2, буква д) от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи, съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия

въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В случая, не съществуват такива сериозни и потвърдени основания.

Видно от приложената по делото справка е, че в Ислямска република И. макар да има отделни райони под контрола на терористични групировки, в страната не е наличен вътрешен или международен конфликт. Освен това от справката се установява и овладяване на терористичните групировки.

В оспореното решение са изложени мотиви за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, които са в съответствие с приложимия материален закон и се споделят и от настоящата съдебна инстанция. Обосновано и законосъобразно е отказано предоставяне на хуманитарен статут, поради липсата на предпоставките на чл. 9 от ЗУБ.

По изложените съображения, оспорването на Решение № 10953/30.05.2017 г. на председателя на ДАБ при МС е неоснователно и недоказано и като такова следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, 21 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Д. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Република България, гражданка на И. против Решение № 10953/30.05.2017 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ при МС/, с което и е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен режим.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

